

تعیین الگوی حساسیت آنتی بیوتیکی ایزوله‌های سودوموناس آئروژینوزا ایجادکننده عفونت‌ها در بیمارستان شهید فقیهی شیراز و شناسایی سویه‌های دارای ژن *bla*CTX

زهرا ربانی^۱، جلال مردانه^۲

^۱گروه میکروبیولوژی، پردیس علوم و تحقیقات فارس، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران، ^۲گروه میکروبی‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران.

تاریخ وصول: ۱۳۹۴/۴/۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۶/۱۷

چکیده

زمینه و هدف: به دلیل طبیعت منحصر به فرد، توانایی زنده ماندن در محیط‌های مرطوب و مقاومت ذاتی به بسیاری از آنتی بیوتیک‌ها و آنتی‌سپتیک‌ها، سودوموناس آئروژینوزا پاتوژن شایع در بیمارستان به ویژه در بخش‌های مراقبت ویژه است. اهداف این مطالعه شناسایی سودوموناس آئروژینوزا دارای ژن *bla*CTX ایجادکننده عفونت در بیمارستان، تعیین الگوی حساسیت آنتی بیوتیکی آنها و بررسی توانایی تولید آنزیم‌های بتالاکتاماز وسیع‌الطیف (ESBL) بودند.

روش بررسی: در این مطالعه مقطعی نمونه‌های بالینی بیماران بستری در بخش‌های مختلف بیمارستان‌های شیراز جمع‌آوری شد. نمونه‌ها بر روی محیط‌های کشت میکروبی‌شناسی کشت داده شدند. باکتری‌های رشد کرده به کمک تست‌های بیوشیمیایی و سیستم API 20NE اختصاصی باکتری‌های غیر تخمیرکننده مورد تایید نهایی قرار گرفتند. بر اساس پروتکل CLSI 2014، به ترتیب از روش‌های استاندارد دیسک دیفیوژن، Combination Disk، تست اصلاح‌شده هاج [MHT] و E-test برای بررسی حساسیت آنتی بیوتیکی، شناسایی سویه‌های تولیدکننده آنزیم‌های بتالاکتاماز وسیع‌الطیف، سویه‌های تولیدکننده آنزیم کارباپنم‌از و تعیین MIC ایمی‌پنم استفاده گردید. از روش ملکولی PCR برای شناسایی سویه‌های دارای ژن *bla*CTX استفاده شد.

یافته‌ها: در این مطالعه ۴۵ ایزوله سودوموناس آئروژینوزا از نمونه‌های مختلف بالینی ایزوله گشتند. ۱۹ بیمار مرد و ۲۶ مورد آنها زن بودند. ۵۷/۸ درصد سویه‌ها از نمونه خلط ایزوله شدند. مؤثرترین داروها بر روی ایزوله‌ها آمیکاسین و کلیستین بودند به طوری که ۹۷/۸ درصد آنها به این داروها حساسیت نشان دادند. ایزوله‌ها بالاترین مقاومت را به ترتیب به سفوتاکسیم (۹۷/۸ درصد) نشان دادند. تنها ۷۷/۸ درصد سویه‌ها به کارباپنم‌های گروه ۲ (یعنی ایمی‌پنم و مروپنم) پاسخ دادند. همه ایزوله‌های مقاوم به ایمی‌پنم دارای MIC بیشتر از ۳۲ بودند. ۱۷ سویه به کینولون‌های مورد بررسی (سیپروفلوکساسین و نورفلوکساسین) مقاومت نشان دادند. بر اساس نتایج PCR ۱۵/۵ از ایزوله‌های سودوموناس ژن *bla*CTX بودند.

نتیجه‌گیری: آنتی بیوتیک‌های گروه کارباپنم در ۲۲ درصد عفونت‌های ناشی از سودوموناس آئروژینوزا مؤثر نیستند و با تجویز بی رویه این داروها میزان مقاومت افزایش خواهد یافت.

واژه‌های کلیدی: عفونت بیمارستانی، سودوموناس آئروژینوزا، مقاوم چنددارویی، ژن *bla*CTX، حساسیت آنتی بیوتیکی

* نویسنده مسئول: جلال مردانه، گناباد، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، دانشکده پزشکی، گروه میکروبی‌شناسی.

Email: Jalalmardaneh@yahoo.com

مقدمه

سودوموناس آئروژینوزا به عنوان یکی از پاتوژن‌های فرصت‌طلب مسئول طیفی از بیماری‌های تهاجمی شامل؛ عفونت‌های مجرای ادراری، پنومونی، مننژیت، عفونت‌های پوست و بافت نرم و باکتری‌می در بخش‌های مراقبت‌های بهداشتی است (۱). عفونت‌ها خصوصاً در بیماران دارای سیستم ایمنی تضعیف شده از قبیل بیماران نوتروپنیک یا دارای سرطان، می‌تواند شدید باشد. برای چنین عفونت‌هایی درمان ضد میکروبی ممکن است کار مشکلی باشد، زیرا این باکتری به طور طبیعی به بسیاری از آنتی‌بیوتیک‌ها مقاوم است و دارای توانایی قابل توجهی در کسب مکانیسم‌های مقاومت بیشتر به کلاس‌های متعدد آنتی‌بیوتیکی حتی در طی دوره‌های درمانی است (۲). در این خصوص عفونت‌های ایجادشونده به وسیله سودوموناس آئروژینوزا دارای مقاومت اکتسابی به داروهای بتالاکتام، به عنوان یکی از پرچالش‌ترین اهداف برای درمان ضد میکروبی مطرح است و مسئول میزان بالایی از شکست‌های درمانی، افزایش مرگ و میر و عوارض و هزینه‌های درمانی می‌گردد (۳).

کارباپنم‌ها از درمان‌های انتخابی برای عفونت‌های ناشی از باکتری‌های گرم منفی هستند که به کلاس‌های دیگر آنتی‌بیوتیکی مقاوم هستند. ارتاپنم از جمله کارباپنم‌های گروه ۱ است که در واقع یک آنتی‌بیوتیک غیرسودومونایی و غیر آسینتوباکتر است، در صورتی که کارباپنم‌های گروه ۲ (ایمی‌پنم، مروپنم، دوریپنم) علیه این پاتوژن‌ها فعال هستند.

تحقیقات نشان داده که ارتاپنم همانند دیگر آنتی‌بیوتیک‌ها مؤثر و ایمن است (۴)، با وجود این به دلیل عدم فعالیت علیه باسیل‌های گرم منفی غیرتخمیرکننده سؤالاتی در خصوص اثر استفاده از ارتاپنم بر روی مقاومت به گروه ۲ کارباپنم‌ها و انتخاب باکتری‌هایی که ارتاپنم علیه آنها مؤثر نیست، مطرح است (۵).

آمبلیسر کلاس B بتالاکتامازها (متالوبتالاکتامازها [MBLs]) و کلاس A بتالاکتامازهای وسیع‌الطیف (ESBLs) سبب کسب عوامل مقاومت می‌شوند که دارای اثر سوء بالینی بسیار بالایی است. این آنزیم معمولاً به وسیله ژن‌های مرتبط با عناصر ژنتیکی متحرک کد می‌شوند و به دلیل توانایی ویژه آنها در گسترش، یکی از موضوعات نگران‌کننده بزرگ برای شیمی‌درمانی ضد میکروبی آینده محسوب می‌شوند. ESBLها از قبیل: CTX، SHV، TEM، BEL، PER و دیگر بتالاکتامازها به عنوان یک مشکل سلامت ملی ظهور کرده‌اند زیرا این آنزیم‌ها مقاومت به همه سفالوسپورین‌های وسیع‌الطیف را سبب می‌شوند و کارآیی سفتازیدیم که به عنوان یک داروی مهم برای سودوموناس آئروژینوزا محسوب می‌شود را تضعیف کرده است (۶ و ۳).

ESBLها آنزیم‌هایی هستند که مقاومت به سفالوسپورین‌های وسیع‌الطیف (ESCs) از قبیل سفوتاکسیم، سفتریاکسون، سفتازیدیم و آزترونام را سبب می‌شوند (۷). وجود بتالاکتامازهای مشابه در تایپ‌های مختلف سویه‌ها، نشان دهنده آن است که

تولید و تکامل هستند که پاتوژن‌ها و وجود عوامل ژنتیکی مقاومت را شناسایی می‌کنند (۱۰ و ۳).

به دلیل طبیعت منحصر به فرد، توانایی زنده ماندن در محیط‌های مرطوب و مقاومت ذاتی به بسیاری از آنتی‌بیوتیک‌ها و آنتی‌سپتیک‌ها، سودوموناس آئروژینوزا پاتوژن شایع در بیمارستان به ویژه در بخش‌های مراقبت ویژه است. واضح است که گسترش مقاومت در سودوموناس آئروژینوزا چندفاکتوری است که شامل موتاسیون در ژن‌های کدکننده پورین‌ها، پمپ‌های افلاکس، پروتئین‌های متصل‌شونده به پروتئین و بتالاکتامازهای کروموزومی و همه عواملی که در مقاومت به کاربامپنم‌ها، آمینوگلیکوزیدها و فلوروکینولون‌ها نقش دارند (۱۱).

افزایش سطح مقاومت دارویی سودوموناس آئروژینوزا در نتیجه ظهور مقاومت جدید در ارگانسیم‌های خاص پس از تماس با ترکیب‌های ضد میکروبی و هم‌چنین گسترش بیمار به بیمار ارگانسیم‌های مقاوم است. تجمع مقاومت پس از در معرض آنتی‌بیوتیک‌های مختلف قرار گرفتن و مقاومت متقاطع ممکن است منجر به ظهور سودوموناس آئروژینوزا MDR شود. خطر کسب ارگانسیم‌های مقاوم به چنددارو (MDR) ممکن است مرتبط با فاکتورهای Temporospacial (ذاتی، خصوصیات اکولوژیکی) از قبیل تعداد ناقلین در یک بخش، نسبت پرستار به بیمار و پیچیدگی کنترل عفونت و هم‌چنین فاکتورهای خطر فردی از قبیل؛ خصوصیات بیماران و

گسترش افقی ژن ممکن است مسئول فراوانی بالای ESBL‌های شناسایی شده در این باکتری باشد. این مشاهدات نشان دهنده آن است که گستردگی ESBL‌ها در خانواده انتروباکتریاسیه ممکن است به فراوانی در سودوموناس آئروژینوزا دیده شده و به عنوان مخزنی برای گسترش این نوع آنزیم‌ها محسوب شود. روش‌های حاضر شناسایی ESBL برای سودوموناس آئروژینوزا تکرارپذیری ندارند و تعداد موارد گزارش شده تولیدکننده‌های ESBL در سودوموناس آئروژینوزا معمولا به دلیل سرکوب جهش آنزیم AmpC واسطه‌گری شده از طریق کروموزوم، فراتنظیمی سیستم‌های افلاکس و کاهش تراوایی غشاء خارجی، اندک است (۸). وقوع ESBL‌ها در سودوموناس آئروژینوزا در سراسر جهان در حال افزایش بوده و یک تست تکرارپذیر برای شناسایی ESBL‌ها در ایزوله‌های بالینی سودوموناس آئروژینوزا نیاز است که برای استفاده روتین در آزمایشگاه بالینی کاربردی باشد (۹)، از این رو شناسایی ملکولی ژن‌های مقاومت بسیار حائز اهمیت است. علی‌رغم این، داده‌های اپیدمیولوژی گزارش کننده شیوع سودوموناس آئروژینوزا تولیدکننده متالوبتالاکتاماز (MBL) و ESBL به صورت پراکنده است، این موضوع به دلیل عدم وجود روش‌های استانداردسازی برای شناسایی فنوتیپی تولید ESBL و MBL است و مشکلات پیچیدگی استفاده از روش‌های بر پایه PCR در آزمایشگاه‌های بالینی روتین است. به منظور فائق آمدن بر این مشکل، تعدادی از تست‌های ملکولی سریع تجاری در حال

رخدادهای درون بیمارستانی شامل درمان آنتی‌بیوتیکی باشد (۱۱). در مطالعه لويس و همکاران بر روی ایزوله‌های انتروباکتریاسیه تولیدکننده آنزیم‌های بتالاکتاماز وسیع‌الطیف شناسایی شده به صورت فنوتیپی، ۹۳/۶ درصد سویه‌ها دارای توانایی تولید حداقل یکی یا بیشتر ESBL بوده‌اند و شایع‌ترین ژن ESBL شناسایی شده ژن‌های گروه CTX بوده است. در سال‌های اخیر ESBL‌های گروه CTX به عنوان یک تیپ غالب ESBL در بسیاری از نواحی جهان از قبیل: ایالات متحده آمریکا، آمریکای جنوبی، اروپا و بخش‌هایی از کانادا گزارش شده است. CTX سبب بروز مقاومت به آمینوپنی‌سیلین‌ها، کربوکسی‌پنی‌سیلین‌ها، یوریدوپنی‌سیلین‌ها و سفالوسپورین‌های وسیع‌الطیف محدود می‌شود. سوبسترای ترجیحی CTX سفوتاکسیم است (۱۲).

به منظور شناسایی و رفع مشکلات مقاومت آنتی‌بیوتیکی در بیمارستان‌ها این مطالعه طراحی شد. اهداف این تحقیق شامل: تعیین حساسیت آنتی‌بیوتیکی ایزوله‌های *سودوموناس آئروژینوزا* ایجادکننده عفونت‌ها در بیمارستان، شناسایی فنوتیپی ایزوله‌های تولیدکننده کارباپنم‌از، تعیین کمترین غلظت مهارکنندگی (MIC) ایمی‌پنم در ایزوله‌ها و شناسایی سویه‌های دارای ژن *bla*CTX بودند.

روش بررسی

در این مطالعه مقطعی که در طی ۱۰ ماه از مرداد ۱۳۹۳ تا اردیبهشت سال ۱۳۹۴ انجام شد، ۴۵

ایزوله *سودوموناس آئروژینوزا* جمع‌آوری شد. بدین منظور نمونه‌های مختلف (خلط، ادرار، زخم، گلو، پوست، خون، مایعات بدن) از بیماران بستری در بخش‌های مختلف بیمارستان شهید فقیهی شیراز (بخش‌های داخلی، ICU، زنان، فوریت‌های داخلی، نورولوژی) جمع‌آوری شدند و برای هر یک پرسشنامه تنظیم شده و کدگذاری گردید. بر اساس اصول اخلاق در پزشکی نمونه‌گیری از افراد مورد مطالعه پس از مشخص نمودن اهداف تحقیق برای بیماران و کسب رضایت کتبی آگاهانه از هر یک از آنها انجام شد. همه نمونه‌هایی که باکتری *سودوموناس آئروژینوزا* از آنها جدا می‌شدند وارد مطالعه شدند، در مقابل نمونه‌هایی که ارگانسیم‌های دیگر از آنها ایزوله می‌گشتند از مطالعه خارج می‌شدند.

نمونه‌های مختلف گرفته شده از بیماران بستری، بر روی محیط‌های کشت روتین مورد استفاده جهت جداسازی باکتری‌های در آزمایشگاه میکروبی‌شناسی بالینی شامل محیط‌های بلاد آگار، شکلات آگار و مک کانکی آگار کشت انجام شد. محیط‌های کشت در دمای 35 ± 2 درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۸-۱۶ ساعت انکوبه شدند و از نظر رشد باکتری و تشکیل کلونی بر روی محیط‌ها بررسی شدند. پس از آن محیط‌ها از نظر هر گونه رشد بررسی شده و کلونی‌های باکتری‌های گرم منفی به کمک تست‌های مورفولوژی و بیوشیمیایی اولیه شامل مورفولوژی و رنگ کلونی، رنگ آمیزی گرم، اکسیدان،

شدند. جهت ارزیابی صحت تست، از سویه *E. coli* ATCC 25922 به عنوان کنترل استفاده شد.

بر اساس پروتکل 2014 CLSI برای شناسایی سویه‌های تولیدکننده آنزیم‌های بتالاکتاماز وسیع‌الطیف از روش Combination Disk استفاده شد، در مرحله اول رقت ۰/۵ مک فارلند از باکتری مورد نظر در ۵ میلی‌لیتر محیط براث یا نرمال سالین تهیه گردید. سپس کشت شطرنجی از رقت تهیه‌شده بر روی محیط مولر هیتون آگار انجام گشت. آنگاه دیسک‌های سفوتاکسیم و سفوتاکسیم-کلاولانیک و سفنازیدیم و سفنازیدیم - کلاولانیک با فاصله ۲۴ میلی‌متر (center to center) بر روی پلیت مولر هیتون آگار کشت داده شده، قرار داده شدند. پس از آن انکوباسیون در دمای 35 ± 1 درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۶ تا ۱۸ ساعت صورت گرفت و در پایان پلیت محیط کشت از نظر تشکیل هاله عدم رشد مورد بررسی قرار گرفت. در صورتی که تفاوت قطر هاله عدم رشد باکتری اطراف هر دیسک به تنهایی در مقایسه با دیسک ترکیبی خود ۵ میلی‌متر یا بیشتر می‌بود به عنوان سویه تولیدکننده بتالاکتاماز وسیع‌الطیف (*ESBL-positive*) در نظر گرفته می‌شد. از سویه *E. coli* ATCC 25922 به عنوان کنترل منفی استفاده می‌شود.

بر اساس پروتکل پیشنهادی CLSI در سال ۲۰۱۴ از تست اصلاح‌شده هاج (Modified Hodge Test [MHT]) جهت شناسایی سویه‌های تولیدکننده آنزیم کارباپنماز استفاده شد (۱۲). تست اصلاح‌شده هاج بر اساس پروتکل زیر انجام گردید، ابتدا از سویه

کاتالاز، DNase و حرکت مورد شناسایی اولیه قرار گرفتند. برای تأیید نهایی ایزوله‌ها از سیستم API 20NE اختصاصی باکتری‌های غیرتخمیرکننده استفاده و کد حاصله ثبت شد، آنگاه کد به دست آمده وارد نرم افزار اختصاصی API شده و نام ارگانیزم ثبت گردید.

برای تعیین الگوی حساسیت آنتی‌بیوتیکی ایزوله‌های *سودوموناس آئروژینوزا* بر اساس پروتکل پیشنهادی سازمان استانداردهای بالینی و آزمایشگاهی (CLSI, 2014) (۱۲) با استفاده از روش استاندارد دیسک دیفیوژن وضعیت پاسخ ایزوله‌ها به ۱۶ آنتی‌بیوتیک (Rosco, Danish) پیشنهادی به وسیله CLSI برای باکتری *سودوموناس آئروژینوزا* بررسی شد. این آنتی‌بیوتیک‌ها شامل ارتاپنم (ETP, 10 μ g)، ایمی‌پنم (IMP, 10 μ g)، مـروپنم (MRP, 10 μ g)، کلیسـتین (CO, 10 μ g)، توبرامایسین (TOB, 10 μ g)، آمیکاسین (AMI, 30 μ g)، جنتامایسین (GEN, 10 μ g)، سیپروفلوکساسین (CIPR, 5 μ g)، نورفلوکساسین (NORFX, 10 μ g)، پپراسیلین (PI+TZ, 100 μ g)، پپراسیلین-تازوباکتام (PI+TZ, 100+10 μ g)، تیکارسیلین-کلاولانات (TIM, 85 μ g)، آزترونام (AZT)، سفنازیدیم (CAZ, 30 μ g)، سفوتاکسیم (CTX, 30 μ g) و سفپیم (FEP, 30 μ g) بودند. در این روش با استفاده از نرمال سالین، رقت ۰/۵ مک‌فارلند از باکتری تهیه گردید و کشت بر روی محیط مولر هیتون آگار انجام و پس از انکوباسیون، محیط‌ها در دمای 35 ± 2 درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۶ تا ۱۸ ساعت، نتایج ثبت

استاندارد *E. coli* ATCC 25922 با استفاده از نرمال سالین از رقت ۰/۵ مک فارلند تهیه شد. سپس با اضافه نمودن ۰/۵ میلی‌لیتر از نیم مک فارلند تهیه شده در مرحله قبل به یک لوله حاوی ۴/۵ میلی‌لیتر نرمال سالین استریل رقت ۱/۱۰ تهیه شد. در مرحله بعد با استفاده از سواب کشت شطرنجی از رقت ۱/۱۰ تهیه شده بر روی محیط مولر هیتتون آگار کشت انجام شد. آنگاه یک دیسک ارتاپنم (10 میکروگرم) در مرکز پلیت مولر هیتتون آگار کشت داده شده قرار داده، سپس ارگانسیم مورد بررسی از نظر توانایی تولید کارباینماز به صورت یک خط مستقیم از لبه دیسک تا لبه پلیت کشت داده شد و پلیت مولر هیتتون در دمای 25 ± 2 درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۶ تا ۱۸ ساعت انکوبه شدند و پس از این زمان پلیت محیط کشت از نظر تشکیل شکلی شبیه برگ شبدر (Clover Leaf-type) در محل تقاطع ارگانسیم مورد نظر با *E. coli* ATCC 25922 در ناحیه تشکیل حاله بررسی شد و در صورت مشاهده شکل برگ شبدری، مثبت در نظر گرفته شد. در انجام این تست از سویه بالینی کلبسیلا پنومونیه هاج تست مثبت به عنوان کنترل مثبت و از *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853 به عنوان کنترل منفی استفاد گردید.

از نوار E-test ایمی‌پنم که حاوی گرادیانت‌های تعریف‌شده مختلف ایمی‌پنم از ۱ تا ۳۲ میکروگرم بر میلی‌لیتر است جهت تعیین MIC آزمایش استفاده گردید. همه ایزوله‌های کشت داده شده به صورت شبانه تهیه گردیدند، سپس نوارهای Etest

ایمی‌پنم بر روی محیط قرار داده شده و در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد برای مدت ۱۶ تا ۱۸ ساعت انکوبه گردیدند و با توجه به حاله‌ای که ایجاد می‌شود و پروتکل ارایه شده در خصوص چگونگی تفسیر نتایج، داده‌ها آنالیز گشتند.

برای شناسایی ژن blaCTX ابتدا استخراج DNA از سویه‌های *S. aureus* و *S. pneumoniae* تأیید شده، انجام شد. ابتدا بر روی محیط TSA باکتری کشت داده شد و پلیت‌ها به مدت ۱۶-۱۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد انکوبه گشتند. سپس با استفاده از روش Boiling (جوشاندن) ژنوم ارگانسیم استخراج گردید. در روش Boiling یک میلی‌لیتر از کشت باکتری رشد کرده به صورت شبانه در محیط TSB در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴ دقیقه در دور ۱۰۰۰ دور در دقیقه (rpm) سانتریفیوژ شد. مایع رویی بیرون ریخته شده و رسوب حاصله در ۱ میلی‌لیتر TE Buffer (۱۰ mM Tris، ۱ mM EDTA، pH=۷/۸) حل و مجدداً سانتریفیوژ گردید و سپس رسوب حاصله در ۱۰۰ میکرولیتر TE Buffer حل گشته و میکروتیوب در ۹۴ درجه سانتی‌گراد برای مدت ۱۰ دقیقه قرار داده شد، آنگاه به مدت ۱۰ دقیقه در ۱۳۰۰۰ دور در دقیقه (rpm) سانتریفیوژ گشت. مایع رویی در میکروتیوب‌های کدگذاری شده ذخیره و به عنوان نمونه DNA در واکنش PCR مورد استفاده قرار گرفت. قبل از انجام PCR نمونه DNA استخراج شده به وسیله دستگاه اسپکتروفتومتر و نیز بردن بر روی ژل آگارز

ایزوله گشتند. ۴۲/۲ درصد بیماران مرد و ۵۷/۸ درصد آنها زن بودند. ۵۱/۱ درصد (۲۳ مورد) بیماران در بخش مراقبت‌های ویژه (ICU) بیمارستان بستری بودند. ۵۷/۸ درصد (۲۶ مورد) سویه‌ها از نمونه خلط ایزوله شدند (جدول ۲). آنالیز نتایج تست بررسی حساسیت آنتی‌بیوتیکی نشان داد که مؤثرترین داروها بر روی ایزوله‌ها آمیکاسین و کلیستین بودند به طوری که ۹۷/۸ درصد آنها به این داروها حساسیت نشان دادند. ایزوله‌ها بالاترین مقاومت را به ترتیب به سفوتاکسیم (۹۷/۸ درصد) تیکارسیلین-کلاولانیک اسید (۶۴/۴ درصد) و ارتاپنم (۶۲/۲ درصد) نشان دادند. تنها ۷۷/۸ درصد سویه‌ها به کارباپنم‌های گروه ۲ (یعنی ایمی‌پنم و مروپنم) پاسخ دادند (نمودار ۱، جدول ۳).

از نتایج قابل توجه آنکه ۹۷/۸ درصد ایزوله‌ها ESBL مثبت بودند و توانایی تولید آنزیم‌های بتالاکتاماز را داشتند. تفسیر نتایج MIC بر روی سویه‌های سودوموناس آئروژینوزا مقاوم به ایمی‌پنم نشان داد که همه ایزوله‌ها دارای MIC بیشتر از ۳۲ بودند. نتایج بررسی توانایی تولید آنزیم‌های کارباپنماز به وسیله سویه‌های مقاوم به ایمی‌پنم نشان داد که ۴/۴ درصد ایزوله‌ها این توانایی را دارند و تست هاج همه آنها مثبت بود (شکل ۱).

و انجام الکتروفورز و سپس مشاهده باند زیر نور UV، مورد ارزیابی قرار گرفت.

شرایط اندازه محصول (جفت باز) واکنش PCR شامل مرحله واشرست‌سازی اولیه در دمای ۹۴ درجه سانتی‌گراد (۵ دقیقه)، واشرست‌سازی در دمای ۹۴ درجه سانتی‌گراد (۳۰ ثانیه)، اتصال پرایمرها در دمای ۶۲ (۳۰ ثانیه) و بسط پرایمرها در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد (۳۰ ثانیه) بود و یک مرحله بسط نهایی پرایمرها در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد به مدت ۵ دقیقه اعمال گردید. واکنش PCR در طی ۳۰ سیکل انجام شد. محصول PCR با استفاده از آگارز ۱ درصد الکتروفورز شد و با استفاده از دستگاه ترانسلومیناتور به منظور جستجو باند 544 جفت بازی، مورد آنالیز قرار گرفت. در طی این مطالعه از سویه‌های استاندارد *K.pneumoniae* ATCC 7881 به عنوان کنترل مثبت استفاده شد.

داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۹ و آزمون آماری کای دو برای تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها

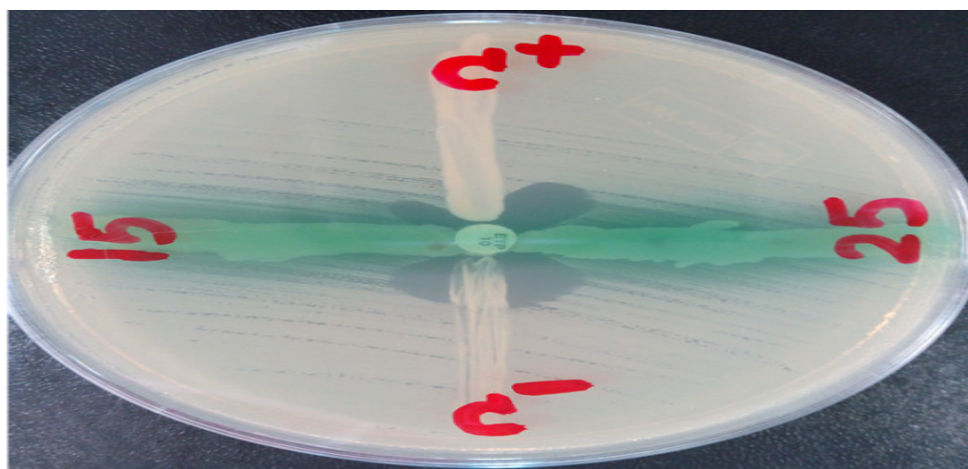
در این مطالعه مقطعی به طور کلی ۴۵ ایزوله سودوموناس آئروژینوزا از نمونه‌های مختلف بالینی

جدول ۱: توالی الگونیوکلوئیدی پرایمرهای مورد استفاده جهت شناسایی *blaCTX* در ایزوله‌های سودوموناس آئروژینوزا

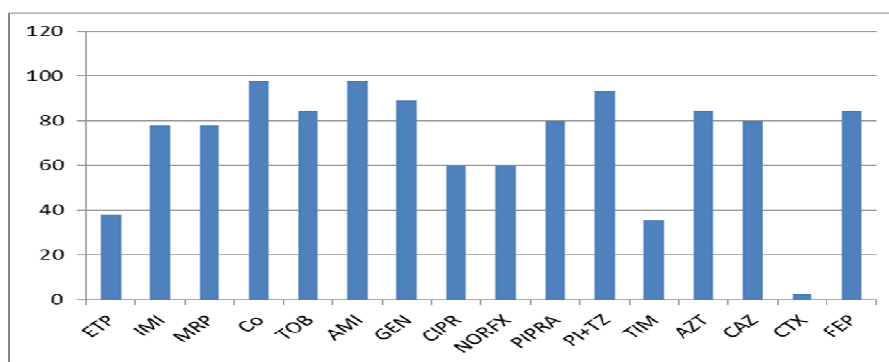
نام ژن	نام پرایمر	توالی	طول پرایمر (باز)	اندازه محصول (جفت باز)
<i>blaCTX</i>	<i>blaCTX-F</i>	5'-TTTGCGATGTGCAGTACCAGTAA-3'	۲۳	۵۴۴
	<i>blaCTX-R</i>	5'-CGATATCGTTGGTGGTGCCATA-3'	۲۲	

سه سویه همزمان به داروهای ترکیبی پِیپراسیلین - تازوباکتام و تیکارسیلین-کلاولانیک اسید مقاوم بودند (جدول ۲). نتایج انجام PCR به منظور جستجوی ژن *bla*_{CTX} در همه ایزوله‌های سودوموناس آئروژینوزا نشان داد که ۱۵/۵ درصد سویه‌ها دارای این ژن هستند (شکل ۲).

آنالیز نتایج مقاومت متقاطع نشان داد که ۱۷ سویه (۳۷/۷ درصد) از ۴۵ ایزوله سودوموناس آئروژینوزا به کینولون‌های مورد بررسی (سیپروفلوکساسین، نورفلوکساسین) مقاوم بودند. بیست درصد سویه‌ها همزمان به کاربایم‌های گروه ۱ (ارتاپنم) و گروه ۲ (ایمی‌پنم و مروپنم) مقاوم بودند.

شکل ۱: بررسی توانایی تولید آنزیم‌های کاربایمنام با استفاده از Modified Hodge Test (MHT) C^- کنترل منفی (*Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853)، کنترل مثبت (سویه بالینی *Klebsiella pneumoniae*)، ۱۵ و ۲۵ (نمونه‌های مقاوم به ایمی‌پنم MHT مثبت سودوموناس آئروژینوزا).

ETP, ertapenem; IMI, imipenem; MRP, meropenem; Co, colistin; TOB, tobramycin; AMI, amikacin; GEN, gentamicin; CIPR, ciprofloxacin; NORFX, norfloxacin; PIPRA, piperacillin; PI+TZ, piperacillin-tazobactam; TIM, ticarcillin clavulanic acid; AZT, aztreonam; CAZ, ceftazidime; CTX, cefotaxime; FEP, cefepime.

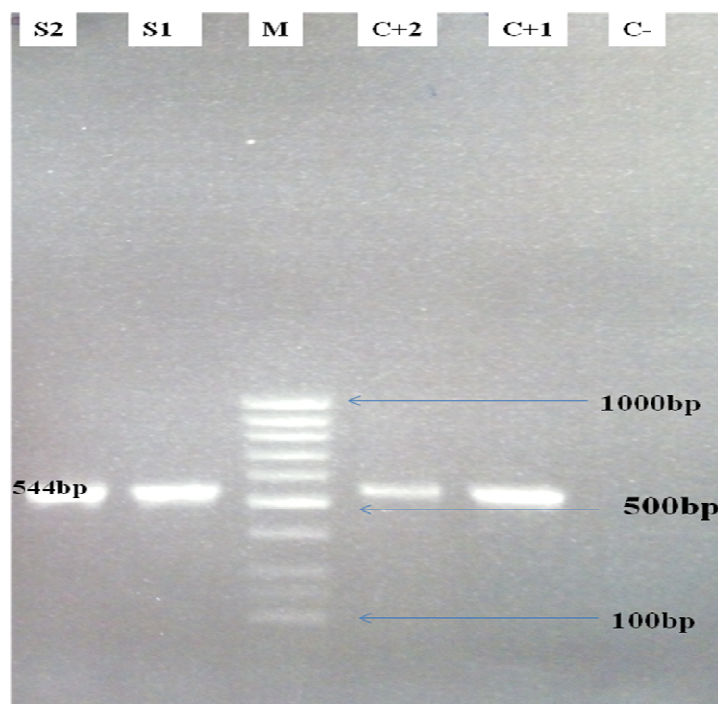
نمودار ۲: الگوی حساسیت آنتی‌بیوتیکی ایزوله‌های سودوموناس آئروژینوزا نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های مورد بررسی

جدول ۱: اطلاعات دموگرافیک بیماران

دسته بندی	تعداد (درصد)
جنس	
مذکر	۱۹ (۴۲/۲)
مؤنت	۲۶ (۵۷/۸)
بخش بیمارستانی	
داخلی	۵ (۱۱/۱)
ICU	۲۳ (۵۱/۱)
زنان	۱ (۲/۲)
فوریت‌ها	۲ (۴/۴)
پوست	۵ (۱۱/۱)
فوریت‌های داخلی	۷ (۱۵/۶)
نورولوژی	۱ (۲/۲)
اتفاقات	۱ (۲/۲)
نمونه بیماران	
خلط	۲۶ (۵۷/۸)
ادرار	۷ (۱۵/۶)
زخم	۴ (۸/۹)
حلق	۳ (۶/۷)
پوست	۳ (۶/۷)
خون	۱ (۲/۲)
مایعات دیگر	۱ (۲/۲)

جدول ۲. بررسی الگوی مقاومت و Cross-resistance ایزوله‌های سودوموناس آئروژینوزا

الگو	مقاومت آنتی بیوتیکی	تعداد (درصد)
A	سیپروفلوکساسین، نورفلوکساسین	۱۷ (۳۷/۷)
B	ارتاپنم، ایمی پنم، مروپنم	۹ (۲۰)
C	سفتازیدیم، سفوتاکسیم، سفتازیدیم	۵ (۱۱/۱)
D	نورفلوکساسین، سفپیم، جنتامایسین	۵ (۱۱/۱)
E	ایمی پنم، مروپنم، سفتازیدیم	۴ (۸/۸)
F	سیپروفلوکساسین، سفتازیدیم، جنتامایسین	۴ (۸/۸)
G	پیپراسیلین، پیپراسیلین+تازوباکتام، تیکارسیلین-کلاولانیک اسید	۳ (۶/۶)
H	پیپراسیلین+تازوباکتام، تیکارسیلین-کلاولانیک اسید	۳ (۶/۶)
I	آزترونام، سفتازیدیم، آمیکاسین	۱ (۲/۲)
J	سیپروفلوکساسین، سفتازیدیم، آمیکاسین	۱ (۲/۲)

شکل ۲: انجام PCR بر روی ژن *bla_{CTX}* - C- کنترل منفی، C+1: کنترل مثبت شماره ۱ (*Klebsiella pneumoniae* ATCC 7881)، C+2: کنترل مثبت شماره ۲ (سویه بالینی کلبسیلا پنومونیه)، M: مارکر 100bp، S1 و S2: نمونه‌های مثبت.

بحث

پزشکان ترجیح می‌دهند از ترکیب‌های درمانی دارای اثر سینرژیستیک برای درمان عفونت‌های سودومونایی شدید استفاده کنند (۱۵).

آنالیز نتایج مطالعه حاضر نشان داد که از بین آنتی‌بیوتیک‌های کلاس بتالاکتام ایزوله‌های *سودوموناس* بیشترین حساسیت را به ترتیب: پیپراسیلین - تازوباکتام (۹۳/۳ درصد)، سفپیم (۸۴/۴ درصد)، پیپراسیلین (۸۰ درصد)، سفتازیدیم (۸۰ درصد)، ایمپنم (۷۷/۸ درصد)، و مروپنم (۷۷/۸ درصد) نشان دادند. میزان مقاومت به ارتاپنم ۶۲/۲ درصد بود که در حال حاضر این درصد با توجه به عدم استفاده یا استفاده بسیار محدود از ارتاپنم در کشور ما ممکن است میزان پایه مقاومت به ارتاپنم در

سویه‌هایی از *سودوموناس آئروژینوزا* با مقاومت دارویی وسیع در بسیاری از بیمارستان‌ها ظهور نموده و تهدید کننده جدی سلامت ملی می‌باشند. انتخاب‌های دارویی برای عفونت‌های ناشی از این میکروارگانیسم‌های مقاوم محدود می‌شود. در نتیجه پدید آمدن این سویه‌های مقاوم در عفونت‌های بیمارستانی همراه با افزایش مرگ و میر و طولانی شدن زمان بستری بیمار می‌گردد. عفونت ناشی از این سویه‌های همراه با مرگ و میر بالا یعنی در حدود ۳۷ درصد می‌باشد (۱۴). هنگامی که سویه‌ها مقاومت اکتسابی یا ناشی از جهش چندگانه دارند درمان انتخابی اغلب مشکل است به ویژه این که اغلب

مروپنم را به ترتیب ۸۸ و ۱۰۰ درصد گزارش کردند که نشان از افزایش مقاومت به کارباپنم‌ها که جزء آخرین خطوط درمانی در درمان این عفونت‌ها هستند، می‌باشد، ولی بر خلاف نتایج مطالعه آنها، سویه‌های ما پاسخ مشابهی به مروپنم و ایمپنم نشان دادند. از نکات جالب توجه مطالعه حاضر این بود که آمینوگلیکوزیدها و سفتازیدیم اثر بهتری بر روی سویه‌ها داشتند که بسیار امیدوارکننده است.

در مطالعه موئه هاریو و همکاران در اندونزی میزان مقاومت ایزوله‌های سودوموناس آئروژینوزا را به داروی سیپروفلوکساسین ۲۲/۲ درصد گزارش کرده‌اند (۱۸). در مقابل نتایج حاضر نشان داد که ۴۰ درصد ایزوله‌ها به کینولون‌های مورد بررسی (سیپروفلوکساسین، نورفلوکساسین) مقاوم هستند که نشان از مقاومت بالاتر به این گروه دارویی دارد. در گزارشی از ایران ۶۰ درصد سویه‌های سودوموناس جدا شده از خون بیماران بستری در بیمارستان به سفتازیدیم حساس بوده‌اند (۱۹) در حالی که در این تحقیق میزان حساسیت به این دارو بالاتر بود (۸۰ درصد حساسیت). در مطالعه‌ای دیگر در ایران بر روی سویه‌های سودوموناس آئروژینوزا MBL مثبت جدا شده از بیماران سوختگی گزارش شده که سفتازیدیم مؤثرترین دارو بر علیه این سویه‌ها است (۲۰)، که با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد و

کشور ما باشد. جالب آن که ارتاپنم به عنوان یک کارباپنم جدید در گروه ۱ کارباپنم در مقایسه با گروه ۲ کارباپنم‌ها (ایمی‌پنم، مروپنم) اثر بسیار ضعیفی نشان داد، که این نتایج با آنچه در خصوص ارتاپنم مطرح است همخوانی دارد زیرا این دارو به عنوان یک داروی ضدسودوموناس مطرح نیست (۴). در مطالعه حاضر یک مورد مقاومت به کلیستین مشاهده شد (۱۶)، جوهانس و همکاران نیز سویه‌های مقاوم به کلیستین را گزارش داده‌اند که این نشان دهنده آن است که مقاومت به این دارو در حال گسترش است.

حساسیت بیش از ۸۴ درصد ایزوله‌ها به آنتی‌بیوتیک‌های گروه آمینوگلیکوزید از نکات امیدبخش در این مطالعه بود که از این میان آمیکاسین (۹۷/۸ درصد حساسیت) بهترین اثر را بر روی سویه‌ها داشت و پس از آن به ترتیب جنتامایسین و توبرامایسین قرار داشتند. در مطالعه‌ای در کشور ترکیه بر روی کل سویه‌های سودوموناس آئروژینوزا جدا شده از خون بیماران میزان مقاومت سویه‌ها به آمیکاسین و جنتامایسین به ترتیب؛ ۲۲ و ۳۷ درصد گزارش شده است (۱۷). که همانند نتایج تحقیق حاضر پاسخ سویه‌ها به آمیکاسین بهتر بوده و ایزوله‌ها پاسخ بسیار بهتری به این دو آنتی‌بیوتیک نشان دادند. همچنین میزان مقاومت در مطالعه حاضر در مقایسه با مطالعه فیریرا و همکاران که میزان حساسیت ایزوله‌های سودوموناس به ایمپنم و

نشان دهنده آن است که این دارو جزء داروهای انتخابی در درمان عفونت‌های ناشی از این ارگانیسم محسوب می‌شود، اگر چه میزان حساسیت در این مطالعه بیشتر است که این موضوع می‌تواند به آن دلیل باشد که مطالعه ما هم بر روی ایزوله‌های MBL مثبت و MBL منفی انجام شده است.

در این مطالعه ۹۷/۸ درصد ایزوله‌ها ESBL مثبت بودند این درصد بالا بسیار نگران کننده است به طوری که اگرچه داروهای برخی از داروهای بتالاکتام در محیط آزمایشگاه علیه این ارگانیسم حساسیت نشان می‌دهند، اما پس از مصرف به وسیله بیمار و تحت فشار آنتی‌بیوتیکی بالاتر تولید میزان بیشتری از آنزیم‌های مقاومت می‌نمایند در نتیجه تجویز این کلاس آنتی‌بیوتیکی نه تنها به درمان عفونت‌های ناشی از این باکتری کمکی نمی‌کند بلکه باعث افزایش گسترش مقاومت در بین ارگانیسم‌های دیگر بیمارستانی و در نهایت شکست درمانی می‌گردد. از سوی دیگر روش‌های فنوتیپی پیشنهادی به وسیله CLSI به منظور شناسایی سویه‌های ESBL مثبت برای انتروباکتریاسیه توصیه شده است و اگر چه محققان بسیاری در تمام جهان برای شناسایی سویه‌های تولیدکننده ESBL در باکتری غیرتخمیرکننده از جمله سودوموناس آئروژینوزا از این روش استفاده می‌کنند، اما در برخی از موارد نتایج قابل تفسیر نیستند.

در مطالعه حاضر ۱۵/۶ درصد ایزوله‌ها مقاومت چنددارویی (MDR) از خود نشان دادند. در مطالعه کازلی و همکاران با مطالعه بر روی سویه‌های سودوموناس آئروژینوزا جداسازی شده از بیماران مبتلا به باکتری می‌گزارش کرده‌اند، که ۳۱/۴ درصد ایزوله‌ها MDR هستند. میزان مرگ و میر در بالغین مبتلا به عفونت MDR از ۲۰ تا ۷۰ درصد بسته به بیمار و فاکتورهای مرتبط با عفونت متغیر است. در مطالعه گذشته نگر بر روی بیماران مبتلا به باکتری می‌گزارش کرده‌اند، که ۱۴/۲ درصد ایزوله‌ها مقاومت چندتایی به سیپروفلوکساسین، سفتازیدیم، ایمپنم، جنتامایسین و پیپراسیلین داشته‌اند. بیماران مبتلا به عفونت MDR به طور واضحی مرگ و میر بالاتری داشته‌اند (۲۱). در مطالعه الوناس و همکاران میزان حساسیت به ایمپنم ۹۹/۱ درصد بوده و تنها یک ایزوله حساسیت متوسط داشته است. حساسیت به ارتاپنم ۹۲/۸ درصد گزارش شده به طوری که ۴ ایزوله (۳/۶ درصد) مقاوم و ۴ ایزوله (۳/۶ درصد) حساسیت متوسط داشته‌اند. همه ایزوله‌های نیمه حساس تست Hodge آنها مثبت بوده است (۲۲). در مطالعه آلوش و همکاران اغلب موارد سودوموناس آئروژینوزا جداسازی شده (۸۴ درصد) از بیماران کسب شده‌اند (۲۳). نتایج تحقیق حاضر نشان داد که ۲۰ درصد ایزوله‌های مقاوم به ایمپنم، توانایی تولید آنزیم‌های کارباپنماز را دارند که این نشان از آن دارد

طولانی مدت بیماران را سبب می‌شود (۲۶). در مطالعه حاضر نتایج PCR نشان داد که ۱۵/۵ درصد سویه‌ها این ژن را با خود دارند. در مطالعه پولوتو و همکاران بر روی سویه‌های سودوموناس آئروژینوزا در برزیل ایزوله‌های دارای ژن *blaCTX* را ۱۹/۶ درصد گزارش نموده‌اند (۲۷). در مطالعه جیانگ و همکاران در چین ۵۳/۳ درصد سویه‌ها دارای ژن *blaCTX* بوده‌اند (۲۸). در مقایسه با این مطالعه درصد ایزوله‌های سودوموناس آئروژینوزا دارای این ژن بالاتر است که در این خصوص می‌توان چنین بیان کرد که ممکن است ژن‌ها یا مکانیسم‌های دیگر مقاومت در سویه‌های شایع در کشور ما سبب بروز مقاومت شوند. عدم همکاری برخی بخش‌ها در جمع‌آوری نمونه، عدم رشد مجدد برخی ایزوله‌های ذخیره‌شده از جمله محدودیت‌هایی بود که در این مطالعه با آن مواجه بودیم. با توجه به مشاهده مشکل مقاومت در نتایج این تحقیق پیشنهاد می‌شود که برنامه جامع کشوری مصرف صحیح و به جا آنتی‌بیوتیک برای جلوگیری از بروز و گسترش مقاومت دارویی در جامعه و مراکز درمانی، تنظیم و اجرا گردد.

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که آنتی‌بیوتیک‌های گروه کارباپنم در درمان ۲۲ درصد عفونت‌های ناشی از ایزوله‌های سودوموناس آئروژینوزا مؤثر نیستند

که مقاومت به کارباپنم‌ها در ایزوله‌های ما در ۸۰ درصد موارد مرتبط با مکانیسم‌هایی غیر از آنزیم‌های کارباپنماز است.

در مطالعه انجام شده به وسیله پورعباس و همکاران در ایران بر روی باکتری‌های جدا شده از کشت خون و دیگر مایعات استریل بدن، ۹۵ درصد ایزوله‌های سودوموناس به پیپراسیلین-تازوباکتام حساس بوده، ۸۵ درصد به ایمپنم، ۸۰ درصد به آمیکاسین و ۷۶ درصد آنها به سیپروفلوکساسین حساسیت نشان داده‌اند که در مقایسه با مطالعه حاضر میزان حساسیت در طی سال‌های اخیر نسبت به برخی آنتی‌بیوتیک‌ها کاهش پیدا کرده است، به طوری که نتایج مطالعه ما مشخص نمود تنها ۷۷/۸ درصد سویه‌ها به کارباپنم‌های گروه ۲ (یعنی ایمپنم و مروپنم) پاسخ دادند (۲۴). در مطالعه انوری نژاد و همکاران سفتازیدیم مؤثرترین آنتی‌بیوتیک علیه ایزوله‌های تولیدکننده متالوبتالاکتاماز سودوموناس آئروژینوزا بوده است (۲۵).

آنزیم‌های کدشونده به وسیله ژن *blaCTX* یک کلاس مجزا از ESBLها هستند و اغلب سویه‌های حمل‌کننده این ژن مقاوم به چنددارو هستند، به طوری که نه تنها به بتالاکتام‌ها بلکه به کینولون‌ها، تری‌متوپریم، تتراسایکلین‌ها و اغلب آمینوگلیکوزیدها مقاوم هستند. این موضوع درمان عفونت‌های ناشی از این سویه‌ها را با مشکل مواجه نموده و بستری شدن

و با تجویز بی‌رویه این گروه از داروها در بیمارستان‌های ایران به وسیله پزشکان این میزان مقاومت افزایش خواهد یافت. مشاهده سویه‌های دارای ژن *bla_{CTX}* در این مطالعه خطر گسترش این ژن را به دیگر باکتری‌های بیمارستانی افزایش می‌دهد. اعتقاد بر این است که به منظور حفظ کاربایتم‌ها به عنوان راهکار نهایی جهت درمان، استفاده از کاربایتم‌ها برای درمان *سودوموناس آئروژینوزا* باید برای بیمارانی مدنظر قرار گیرند که دارای عفونت پلی‌میکروبی هستند، به ویژه وقتی که باکتری‌های بی‌هوازی در محل عفونت حضور دارند یا برای ایزوله‌های *سودوموناس* مقاوم به دیگر آنتی‌بیوتیک‌ها استفاده شوند.

تقدیر و تشکر

این مطالعه حاصل پایان‌نامه می‌باشد که با حمایت مالی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز صورت پذیرفت.

REFERENCES

1. Slama TG. Gram-negative antibiotic resistance: there is a price to pay. *Crit Care* 2008; 12(4):1-7.
2. Lister PD, Wolter DJ, Hanson ND. Antibacterial-resistant *Pseudomonas aeruginosa*: clinical impact and complex regulation of chromosomally encoded resistance mechanisms. *Clin Microbiol Rev* 2009; 22(4): 582-610.
3. Polotto M, Casella T, de Lucca Oliveira MG, Rúbio FG, Nogueira ML, de Almeida MT, et al. Detection of *P. aeruginosa* harboring *bla* CTX-M-2, *bla* GES-1 and *bla* GES-5, *bla* IMP-1 and *bla* SPM-1 causing infections in Brazilian tertiary-care hospital. *BMC Infect Dis* 2012; 12: 176.
4. Falagas ME, Peppas G, Makris GC, Karageorgopoulos DE, Matthaiou DK. Meta-analysis: ertapenem for complicated intra-abdominal infections. *Aliment Pharmacol Ther* 2008; 27(10): 919-31.
5. Falagas ME, Tansarli GS, Kapaskelis A, Vardakas KZ. Ertapenem use and antimicrobial resistance to group 2 carbapenems in Gram-negative infections: a systematic review. *Expert Rev Anti Infect Ther* 2013; 11(1): 69-78.
6. Tian GB, Adams-Haduch JM, Bogdanovich T, Wang HN, Doi Y. PME-1, an extended-spectrum β -lactamase identified in *Pseudomonas aeruginosa*. *Antimicrob Agents Chemother* 2011; 55(6): 2710-3.
7. Livermore DM, Brown DFJ. Detection of β -lactamase mediated resistance. *J Antimicrob Chemother* 2001; 35: 281-94.
8. Livermore DM. Beta-lactamase in laboratory and clinical resistance. *Clin Microbiol Rev* 1995; 8: 557-84.
9. Jiang X, Zhang Z, Li M, Zhou D, Ruan F, Lu Y. Detection of extended-spectrum beta-lactamases in clinical isolates of *Pseudomonas aeruginosa*. *Antimicrob Agents Chemother* 2006; 50(9): 2990-95.
10. Aggarwal R, Chaudhary U, Bala K. Detection of extended-spectrum beta-lactamase in *Pseudomonas aeruginosa*. *Indian J Pathol Microbiol* 2008; 51(2): 222-4.
11. Aloush V, Navon-Venezia S, Seigman-Igra Y, Cabili S, Carmeli Y. Multidrug-resistant *Pseudomonas aeruginosa*: risk factors and clinical impact. *Antimicrob Agents Chemother* 2006; 50(1): 43-8.
12. Lewis JS, Herrera M, Wickes B, Patterson JE, Jorgensen JH. First Report of the Emergence of CTX-M-Type Extended-Spectrum-lactamases (ESBLs) as the Predominant ESBL Isolated in a U.S. Health Care System. *Antimicrobial Agents and Chemotherapy* 2007; 51(11): 4015-21.
13. Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI) .2014, M100-S21 .Vol. 31 No. 1.
14. Liew YX, Tan TT, Lee W, Ng JL, Chia DQ, Wong GC, et al. Risk factors for extreme-drug resistant *Pseudomonas aeruginosa* infections in patients with hematologic malignancies. *Am J Infect Control* 2013; 41(2):140-4.
15. Livermore DM. Multiple mechanisms of antimicrobial resistance in *Pseudomonas aeruginosa*: our worst nightmare?. *Clin Infect Dis* 2002; 34(5): 634-40.
16. Johansen HK, Moskowitz SM, Ciofu O, Pressler T, Høiby N. Spread of colistin resistant non-mucoid *Pseudomonas aeruginosa* among chronically infected Danish cystic fibrosis patients. *J Cyst Fibros* 2008; 7(5): 391-7.
17. Ferreira CM, Ferreira WA, Almeida NC, Naveca FG, Barbosa Md. Extended-spectrum beta-lactamase-producing bacteria isolated from hematologic patients in Manaus, State of Amazonas, Brazil. *Braz J Microbiol* 2011; 42(3):1076-84.
18. Moehario LH, Tjoa E, Kiranasari A, Ningsih I, Rosana Y, Karuniawati A. Trends in antimicrobial susceptibility of gram-negative bacteria isolated from blood in Jakarta from 2002 to 2008. *J Infect Dev Ctries* 2009; 3(11):843-8.
19. Jasemi SS, Alipoor F, Dehbashi S, Mardaneh J. Isolation *pseudomonas* and *acinetobacter* from blood specimens in patients hospitalized in emam khomeini Hospital (Kermanshah). *ISMJ* 2015; 18(2): 323-33.
20. Anvarinejad M, Japoni A, Razaatpour N, Mardaneh J, Abbasi P, Amin Shahidi M, et al. Burn Patients Infected With Metallo-Beta-Lactamase-Producing *Pseudomonas aeruginosa*: Multidrug-Resistant Strains. *Arch Trauma Res* 2014; 3(2): e18182.
21. Caselli D, Cesaro S, Ziino O, Zanazzo G, Manicone R, Livadiotti S, et al. Multidrug resistant *Pseudomonas aeruginosa* infection in children undergoing chemotherapy and hematopoietic stem cell transplantation. *Haematologica* 2010; 95(9):1612-15.
22. Elouennass M, Zohoun A, El Ameri A, Alem N, Kasouati J, Benlahlou Y, et al. In Vitro Activities of Ertapenem and Imipenem against Clinical Extended Spectrum Beta-Lactamase-Producing

Enterobacteriaceae Collected in Military Teaching Hospital Mohammed V of Rabat. Interdiscip Perspect Infect Dis 2012; 2012: 646480.

23. Aloush V, Navon-Venezia S, Seigman-Igra Y, Cabili S, Carmeli Y. Multidrug-resistant *Pseudomonas aeruginosa*: risk factors and clinical impact. Antimicrob Agents Chemother 2006; 50(1): 43-8.

24. Poorabbas B, Mardaneh J, Rezaei Z, Kalani M, Pouladfar Gh, Alami MH, et al. Nosocomial Infections: Multicenter surveillance of antimicrobial resistance profile of *Staphylococcus aureus* and Gram negative rods isolated from blood and other sterile body fluids in Iran. Iranian Journal of Microbiology 2015; 7(3): 127-35.

25. Anvarinejad M, Japoni A, Razaatpour N, Mardaneh J, Abbasi P, Amin Shahidi M, et al. Burn patients infected with metallo-beta-lactamase-producing *pseudomonas aeruginosa*: multidrug-resistant strains. Arch Trauma Res 2014; 3(2): e18182.

26. Potz NA, Hope R, Warner M, Johnson AP, Livermore DM. London & south east esbl project group. Prevalence and mechanisms of cephalosporin resistance in enterobacteriaceae in London and south-east England. Journal of Antimicrobial Chemotherapy 2006; 58: 320-6.

27. Polotto M, Casella T, de Lucca Oliveira MG, Rúbio FG, Nogueira ML, de Almeida MT, et al. Detection of *P. aeruginosa* harboring bla CTX-M-2, bla GES-1 and bla GES-5, bla IMP-1 and bla SPM-1 causing infections in Brazilian tertiary-care hospital. BMC Infect Dis 2012; 12: 176.

28. Jiang X, Zhang Z, Li M, Zhou D, Ruan F, Lu Y. Detection of extended-spectrum beta-lactamases in clinical isolates of *Pseudomonas aeruginosa*. Antimicrob Agents Chemother 2006; 50(9): 2990-5.

The Antibiotics Susceptibility of *Pseudomonas aeruginosa* Isolates Causing Infections in Shahid Faghihi (Shiraz) Hospital and Identify the Strains Harboring the *bla*CTX Gene

Rabani Z¹, Mardaneh J^{2*}

¹Department of Microbiology, Fars Science and Research Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran,

²Department of Microbiology, Faculty of Medicine, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran

Received: 28 Jun 2015 Accepted: 8 Sep 2015

Abstract

Background & aim: Because of its ubiquitous nature, ability to survive in moist environments, and innate resistance to many antibiotics and antiseptics, *P. aeruginosa* is a common pathogen in hospitals. The goals of this study were detection of *Pseudomonas aeruginosa* harboring *bla*CTX gene causing infections in hospitals and determination of their susceptibility to antibiotics and ESBL production.

Methods: In the present cross-sectional study, clinical samples from hospitalized patients were collected and culture was done on appropriate media. Final identification was performed using biochemical tests and API 20NE system. According to the protocol CLSI 2014 disc diffusion, combination disk, modified hodge test (MHT) and E-test were used for antibiotic susceptibility, ESBL production, carbapenems production, and MIC values of imipenem respectively. The *bla*_{CTX} gene was detected in the isolates by PCR molecular method.

Results: In the current study, 45 isolates of *Pseudomonas aeruginosa* were obtained from hospitalized patients, consisting of 19 males (42.2%) and 26 females (57.8%). As observed, 57.8% (26 strains) of isolates were recovered from sputum. The most effective antibiotics against isolates were amikacin and colistin with 97.8% susceptibility whereas the highest resistance was to cefotaxime (97.8%). As revealed 77.8% of isolates showed response to group 2 carbapenems (imipenem, meropenem). All imipenem resistant strains had the MIC more than 32. Seventeen strains (37.7%) were showed resistant to quinolones (ciprofloxacin, norfloxacin). The results of PCR on *bla*_{CTX} gene indicated that 15.5% of the isolates possess the gene.

Conclusion: Carbapenem group of antibiotic in 22% of infections caused by *Pseudomonas aeruginosa* were ineffective and indiscriminate prescribing of these drugs will increase the rate of resistance.

Keywords: Hospital infection, *Pseudomonas aeruginosa*, Multidrug-resistant (MDR), *bla*CTX gene, antibiotic susceptibility.

*Corresponding author: Mardaneh J, Professor Alborzi Clinical Microbiology Research Center, Nemazee Hospital, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran
Email: Jalalmardaneh@yahoo.com.

Please cite this article as follows:

Rabani Z, Mardaneh J. The Antibiotics Susceptibility of *Pseudomonas aeruginosa* Isolates Causing Infections in Shahid Faghihi (Shiraz) Hospital and Identify the Strains Harboring the *bla*CTX Gene. Armaghane-danesh 2015; 20 (8): 689-705.